

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Simony Hájkové v právní věci žalobce: **A. I.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem, se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2018, č. j. CPR-2494-6/ČJ-2018-930310-V244, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2018, č. j. 1 A 44/2018 - 29,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 24. 7. 2018 žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti nadepsanému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2018, č. j. CPR-2494-6/ČJ-2018-930310-V244, kterým žalovaná potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, č. j. KRPA 359374-28/ČJ-2017-000022 ze dne 29. 11. 2017. Tím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské, byla stanovena na 1 rok. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup žalobce na území členských států Evropské unie, byl stanoven podle § 118 odst. 1 citovaného zákona od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky.

[2] Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tento návrh odůvodnil tím, že nucené vycestování z území České republiky by pro něj představovalo zásadní újmu, znásobenou nemožností účastnit se soudního řízení. Jiným osobám by přitom přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti újma nevznikla a rovněž by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel by byl nucen vynaložit náklady na cestu a ubytování v zemi původu a byl by vytržen ze svého domovského prostředí. V České republice má veškeré sociální vazby a nucené opuštění území České republiky by ovlivnilo celý jeho život. Stěžovatel na podporu svého návrhu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti navrhuje odkladný účinek nepřiznat. Stěžovatel je zastoupen advokátem a jeho osobní přítomnost na území České republiky po dobu řízení o kasační stížnosti není nezbytná. Tvzení stěžovatele o vytržení z domovského prostředí žalovaná považuje za účelová, jelikož stěžovatel na území Schengenského prostoru přicestoval dne 19. 9. 2017, přičemž udělené francouzské vízum jej opravňovalo k pobytu maximálně v délce 11 dnů. Stěžovatel si tedy byl vědom toho, že na území České republiky není oprávněn se zdržovat dlouhodobě.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí

o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu